

Покосили трави, прилягли в долині:
Коники сюркочуть, потічок дзюрчить.
Од хмарин у лузі кучеряві тіні,
Овіває душу молода блакить.

Потекли розмови, спалахнули жарти,
Розцвіло багаття квіткою на мить.
У досвітню пору вийшли працювати, —
Потрудились добре, можна й відпочить.

Можна стежить зором за кружлянням птичим,
Наслухати мирне дзумеління бджіл,
Милуватись вічним світом таємничим,
Що дзвенить-іскриться барвами довкіл.

Ні, перепочинок не минає всею:
Тіло спочиває, а душа — працює.
